

Klar oppfordring fra prosjekterende arkitekt i Aart Architects: – Vær åpen for mulighetene og nyt tiden. Foto: Nora Bille

– Det gode liv kan være hvor som helst

Gunn Torill Rike Johansen ønsket egentlig å jobbe som kunstner.

Hege Sandhaug

Hun var først elev ved en kunstscole for barn og unge i Arendal. Derneft ved Strykejernet kunstscole i Oslo, der lærere inspirerte henne til å velge arkitektur. Hun studerte og fullførte sin master ved Arkitektskolen i Århus og Bergen Arkitektthøgskole. I dag jobber Gunn Torill Rike Johansen som prosjekterende arkitekt i Aart Architects.

Veien fra kunst til arkitektur behøver ikke være lang. Det erfarte hun blant annet som hjelpelærer ved Steinerskolen i Kristiansand. Lærerne der oppmuntret henne til å tenke i retning arkitektur. Når lærere ved flere kunstscoler inspirerer til arkitekturutdannelse, er det lett å bli påvirket.

– Min første jobb hadde jeg som ansatt i Pabas arkitekter og rådgivende ingeniører i Bærum. Der var jeg én av gjennomsnittlig fire prosjekterende arkitekter og fikk tidlig mye ansvar. Min arbeidsgiver siden april 2010 er Aart Architects i Århus, og jeg jobber 37 timers uker i Sarpsborg. Tror det var rundt 35 søknader de vurderte til de fem stillingene som ble utlyst da Aart skulle starte sin prosjektavdeling i Norge for å tegne Nye Østfold Sykehus.

Stillingen som prosjekterende arkitekt kjennetegnes av tradisjonell arkitekturprosjektering fra forprosjektfase gjennom anbudsphase til ferdig bygg. Nytt for de fleste er at hele prosjektet er et BIM-prosjekt, og det byr på mange nye muligheter og utfordringer.

– Vi har prosjektkontor i den gamle tekniske høyskolen i Sarpsborg og sitter i skolens gamle klasserom. Vi jobber i team og sitter sammen med konstruktørene, interiørarkitektene, de tekniske ingeniørene, byggingeniørene og landskapsarkitektene som prosjekterer samme del av sykehuset. Byggherreorganisasjonen sitter én etasje opp. Vi er rundt 100 arkitekter, ingeniører og andre rådgivere til sammen nå i funksjonsprosjektet og anbudsfasen.

– Jeg jobber i hovedsak med bygget for psykisk helsevern, og dette er et felt innen helsearbeid som interesserer meg generelt. Det mest spennende ved prosjektering av sykehus er for meg på mange måter å

prøve å følge med på hvordan en slik kjempeorganisasjon kan jobbe for å nå målet.

Det er spennende å jobbe med ett kjempestort prosjekt, som har flere småprosjekt i seg, og følge prosessene som på et vis alltid henger sammen.

Vi er tre arkitektfirmaer som deler arkitektjobben, Aart, Arkitema fra Danmark og ELN fra Norge, med medarbeidere fra hele Norden. Samarbeidet gjør at vi alle etablerer mange kontakter på tvers av våre egne firmaer og landegrenser, og arbeidsdagen blir mer fargerik.

– Nevn et utviklingspotensiale for arkitekter generelt?

– Altså ja, vi kunne nok bli flinkere til å delta i offentlige spørsmål og debatter som omhandler ressursbruk og planlegging i dagens samfunn. Jeg opplever sjelden å høre arkitekter uttale seg i media om annet enn arkitekturhistorie. Vi kunne nok også bli bedre på sporbar arkivering og dokumentert forskning, som kunne underbygge vårt arbeid litt tilsvarende ingeniørens to streker under svaret.

– Etter ditt syn, hva er det mest unike ved å være arkitekt i arbeidslivet, sett i forhold til andre yrkesgrupper du treffer på i bransjen?

– Jeg opplever at arkitekter i høy grad er sitt fag, og ikke bare jobber med det. Arkitekter er arkitekter 24 timer i døgnet. Det kan være vanskelig å legge jobben fra seg etter endt arbeidsdag. Jeg fornemmer at vi nok har en tendens til å bli personlige og i høyere grad mer profesjonelt engasjert enn de andre yrkesgruppene.

– Har du noen gang forhandlet din egen lønn, og hva tenker du om det?

– Ja, det har jeg, det er ikke alltid lett. Jeg opplever at det er viktig å sette opp liste over de faktiske forhold i så måte. Det går sjelden verre enn at man ikke får gjennom noe...

– Hvis du må gi et råd til arkitektstudenter i dag, hvordan lyder det?

– Nyt tiden og ikke vær bekymret. Når jobbplanene legges, vil jeg anbefale å være åpen for muligheter litt andre steder enn det første man kommer i tanker om. Man vet aldri hvor det gode liv kan vise seg å befinne seg. ■

Gunn Torill